

L'ARTESENC arriba al número 250

Després de trenta-quatre anys i set mesos de vida, *L'Artesenc* arriba al número 250, una xifra rodona equivalent a un respectable quart de miler. Mai cap publicació local havia tingut tanta longevitat: el *Vincit* (1961-72) havia assolit les 79 edicions, mentre que el *Veremall* (1976-80) i el *Tot d'aquí* (1985-86) havien arribat a les 28 i a les 13, respectivament.

Com és natural, els inicis no van ser fàcils. I així va ser, quan –durant els primers mesos del 1987– un grup de convilatans va decidir tirar endavant una revista local que, sota el paraigües del *Casal del Jovent*, es convertís en el portaveu del poble i de totes les seves entitats. Coincidint amb les terceres eleccions municipals de la democràcia, sortia la revista *L'Artesenc* durant el mes de maig. En la primera editorial s'hi podia llegir: *Volem que de la llavor del «Tot d'Aquí», neixi un bon diari pel poble d'Artés, que mes rere mes sapiguem escriure la nostra història com a poble, amb els nostres defectes, qualitats, inquietuds i il·lusions.*

En foren els seus fundadors: M. Goretti Casòliva, Toni Corominas, Sebastià Costa, Ramon Creus, Pere Feliu, Ricard Fonts, Salvador Golobardes, Josep M. Manubens, Lluís Martínez, Sebastià Plans, Josep Rusiñol, Pere Soldevila i Remei Soler. El preu d'aquest primer número era de 125 pessetes i la periodicitat era mensual. Una fotocopiadora del Casal del Jovent era l'encarregada d'imprimir aquests primers exemplars prèviament mecanografiats. El logotip de la capçalera de la revista era obra d'en Sebastià Plans.

Podem resumir la trajectòria de *L'Artesenc* dividint-la en aquestes set èpoques que seguidament detalllem:

* PRIMERA ÈPOCA – Març 1987/Agost 1996 (De l'1 al 112)

Va suposar la consolidació d'un projecte on la Remei Soler hi va tenir un destacat protagonisme, com també la M. Mercè Berenguer, que s'incorporava fent la transcripció. Malauradament, a finals del mes d'agost del 1996, la Remei era atropellada a Mojà quan tornava de portar la revista a l'impremta. La vam enterrar el dissabte de la festa major i tot el poble li va dedicar un merescut homenatge. Durant aquella època es van afegir a la revista en Jordi Bañeza, Sussi García, Adriana Llimós, Teresa Obradors, Pere Palau, Neus Piniella, Pere Rusiñol, Odonell Santos, Daniel Serarols i Mar Valldeoriola. La coordinació anava a càrrec de M. Mercè Berenguer, Josep Rusiñol i Remei Soler. La revista s'imprimia a Gràfiques Ister de Mojà.

* SEGONA ÈPOCA – Setembre 1996/Desembre 2001 (Del 113 al 176)

Marta Canellas, Helena Fàbregas, Lluís Forcada, Cristina Matamala, Imma Pladevall i Gil Vila es van afegir al projecte. La coordinació i direcció conjunta era exercida per M. Mercè Berenguer, Pere Feliu i Josep Rusiñol. D'aquesta època convé destacar l'impressió a tot color de la portada. Pels fundadors, era hora de donar un altre caire a la revista, fer una passa enere i cedir el lloc a gent més jove i preparada. Catorze anys després, es van acomiadar amb un número extra que servia per agrair la bona feina a tots els col·laboradors.

La periodicitat continuava essent mensual i el preu estava fixat en 200 ptes (75 ptes més que a l'inici), apujant-se fins a les 300 ptes amb l'arribada de les portades en color. Gràfiques Ister de Moià seguia encarregant-se de la impressió.

* TERCERA ÈPOCA – Gener 2002/Març 2003 (Del 177 al 189)

Un nou equip es va responsabilitzar de la tercera època: Marta Bitriu, Marta Canellas, Lluís Martínez, Cristina Matamala i Imma Pladevall. Van poder comptar amb el suport d'un bon nombre de col·laboradors: Anna Aguilera, Esther Amblàs, Jordi Bañeza, Neus Capdevila, Àngel Carrera, Sebastià Costa, Josep Fàbrega, Pere Feliu, Lluís Forcada, Josep Girabal, Josep M. Mas, Lluís Riera, Òscar Trullàs i Damià Vendrell.

Aquesta època es va caracteritzar per un nou enfocament en els reportatges, la nova maquetació de la revista, el canvi del logotip de la capçalera i la continuïtat de la portada en color. El preu, ara ja sota el domini de l'euro, va passar a 1,80€. Cristina Matamala era l'encarregada de coordinar i dirigir la revista. Gràfiques Ister continuava fent-se càrrec de la impressió.

* ENTRE EL MARÇ DEL 2003 I EL DESEMBRE DEL 2004, L'ARTESENC ES VA DEIXAR DE PUBLICAR

* QUARTA ÈPOCA – Desembre 2004/Desembre 2008 (Del 190 al 196)

Després de vint mesos d'absència, *L'Artesenc* va reaparèixer el desembre del 2004. Una colla de col·laboradors de la segona època van optar per començar de nou. Ara la periodicitat seria semestral amb revistes de vuitanta pàgines, algunes impreses a tot color i amb una nova capçalera dissenyada per Jordi Bañeza. L'assessorament lingüístic va anar a càrrec de Teresa Obradors tot i que al núm. 193 s'hi va afegir Carme Carrera. De la transcripció dels números 190 a 193 se n'encarregà Judit Tarradellas, mentre que Laura Rusiñol va transcriure els compresos entre el 196 i el 216. La coordinació va ser compartida per Neus Capdevila, Laura Rusiñol i Josep Rusiñol. L'empresa *Llum i Color* de Manresa va ser la responsable de la impressió, ara amb tècnica digital.

L'Ajuntament d'Artés va cedir un local per a la redacció de la revista al primer pis de l'edifici *El Kanal*.

El dia 1 de novembre del 2004, per mitjà d'una assemblea de simpatitzants, es van aprovar uns estatuts per donar cobertura legal a la revista. Es va crear una entitat anomenada «Associació cultural per la recerca i difusió de la història escrita d'Artés» (REDIART), amb *L'Artesenc* com a portaveu. Es van legalitzar aquests estatuts i es va sol·licitar el corresponent CIF. En Josep Viñas es va encarregar de gestionar els tràmits administratius.

Aquest període de transició va ser molt important perquè va possibilitar reeditar la revista, amb molta il·lusió.

* CINQUENA ÈPOCA - Juny 2009/Setembre 2014 (Del 197 al 222)

La cinquena època va suposar un nou pas endavant, ara amb totes les pàgines en color, periodicitat trimestral i números entre 48 i 54 pàgines. S'hi van incorporar Conxita Forcada, Sol López i Antònia Viñas. Carles Canellas i Jaume Reig es van convertir en els responsables de la nova maquetació. Enric Forcada, al número 217, va prendre el relleu en la transcripció. A partir del número 207, va començar a imprimir la revista *Print Digital* després que *Llum i Color* fes fallida. El preu va pujar fins els cinc euros. La coordinació i direcció continuava essent compartida per Neus Capdevila, Laura Rusiñol i Josep Rusiñol fins al número 216. Des d'aquest número, ho va assumir en solitari en Josep Rusiñol.

* SISENA ÈPOCA - Setembre 2014/Març 2020 (Del 222 al 244)

El vuit de novembre del 2014, es va nomenar la renovació del consell de redacció, ara format per Conxita Forcada, Josep Girabal, Carles Morell, Teresa Obradors, Josep Paré, Jaume Reig i Daniel Serarols. Com a novetat es va acordar la creació de *L'Artesenc online*, decidint que Josep Paré i Jaume Reig en fossin els responsables. De la coordinació seguiria encarregant-se Josep Rusiñol. També s'aprovà canviar el logotip de la capçalera i la remodelació d'alguns dels continguts de la revista.

* SETENA ÈPOCA - Setembre 2020/Avui (Del 245 fins ara)

Després de trenta-tres anys coordinant la revista, Josep Rusiñol va acomiadar-se de la seva tasca i es va encetar una nova etapa que podem considerar com l'inici de la setena època de *L'Artesenc*. El cos de redacció quedava de la manera següent: Carles Canellas, Josep Girabal, Teresa Obradors, Josep Paré, Jaume Reig i Daniel Serarols. L'equip fotogràfic estava format per Ramon Creus, Sebastià Plans i Vicenç Rovira. La impressió de la revista era responsabilitat de l'empresa artesenca *Gràfiques 97*. El desembre del 2021, després de més de tres dècades de trajectòria, *L'Artesenc* arribava al número 250.

